

ALOITE VANHEMMUUDEN TUEN MALLIN RAKENTAMISESTA

Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) tuoreiden tilastojen mukaan noin 10 prosentista lapsia (Helsingissä 9,9 prosentista) ja joka kuudennesta 13–15 -vuotiaasta (Helsingissä 16,3 prosentista) tehtiin viime vuonna lastensuojeluilmoitus Suomessa. Valtakunnallisesti ilmoitusten määrä on 10 vuodessa peräti kaksinkertaistunut.

Tilanteen korjaamiseksi kaupungin eri toimialoilta tarvitaan yhä tiiviimpää yhteistyötä. Haasteet eivät kuitenkaan ole korjattavissa yksinomaan viranomaisitoimin, vaan myös vanhempien roolia on selkeytettävä ja vahvistettava. Esimerkiksi koulujen ja oppilaitosten arjessa ns. vanhemmuuden haasteet näyttäytyvät konkreettisesti. Vanhemmuutta on tarvittaessa tuettava. Nykymuotoinen huoltajayhteistyö ei riitä kaikkien lasten ja nuorten osalta.

On määritettävä tarkemmin, mitä päiväkotit ja koulu/oppilaitos tekevät ja mitä vanhemmilta odotetaan ja missä tilanteissa soten lasten ja perheiden palvelut tulevat tueksi. Tämän täytyy olla selkeää ja ammattilaisilla tiedossa.

Me allekirjoittaneet valtuutetut katsomme, että lasten ja nuorten pahoinvointia on ryhdyttävä korjaamaan kaupungin eri toimialojen (kasvatuksen ja koulutuksen toimialan, sopeute-toimialan ja kulttuurin ja vapaa-ajan toimialan) sekä vanhempien tiiviimmällä yhteistyöllä, ja esitämme konkreettisesti seuraavaa:

1) Kaupunki rakentaa toimialojen yhteistyössä vanhemmuuden tuen mallin, jonka avulla varmistetaan, että huoltajat osaavat tukea lapsiaan ja nuoriaan koulunkäynnin ja opintojen sujumisessa. Tällä työskentelymallilla ei tavoitella kaikkia perheiden mahdollisten ongelmien ratkaisemista vaan fokusoidutaan koulun ja opintojen sujumisen tukemiseen.

Esimerkiksi maahanmuuttajataustaisissa perheissä voi olla epätietoisuutta oppivelvollisuudesta ja vanhempien vastuista, koulutusjärjestelmästä jne. Vanhemmuuden tuen mallissa voi olla eri tasoja työskentelyn intensiteetille.

Esimerkiksi ne huoltajat, joiden lapset oireilevat koulupoissaoloilla voivat hyötyä vertaistuesta esimerkiksi pienryhmissä, joita ammattilainen ohjaisi. Tämä työskentely olisi todennäköisesti perhekeskusten osaamista, joka tuotaisiin arkiympäristöön eli kouluun ja oppilaitokseen.

2) Kaupungissa on ymmärrettävä, että tavoitamme kaikki lapset ja nuoret kouluissa ja oppilaitoksissa lähes päivittäin – palvelut ja tuki kannattaa rakentaa tätä kautta. On resurssien haaskausta ajatella, että vanhempia ja perheitä etsittäisiin ja tavoiteltaisiin palveluihin muuta kautta. Opettajat ja opiskeluhoillon ammattilaiset tunnistavat kyllä lapset ja nuoret, joiden tilanteiden ja oppimisen sujuvoittamiseksi tarvitaan tiiviimpää vanhemmuudentukea. Koulut ja oppilaitokset eivät voi ratkaista yksin yhteiskunnallisia haasteita jotka ehkäisevät lasten ja nuorten hyvinvointia vaan muiden toimialojen täytyy tuoda osaamisensa avuksi. Toimialojen tulisi työskennellä fokusoidummin ja joustavamman yhteisten tavoitteiden eteen ja saavuttamiseksi. Lasten ja nuorten elämää on katsottava kokonaisuutena – ei organisaatiolähtöisesti.

3) Vapaan sivistystyön ja soten yhteistyötä sekä palveluiden ja osaamisen yhteensovittamista tulisi vahvistaa kotoutumisen ja maahanmuuttajataustaisten perheiden tuessa.

4) Maahanmuuttajataustaiset lapset ja nuoret harrastavat ja liikkuvat edelleen vähemmän. On ilmeistä, etteivät kaikki vanhemmat kykene tukemaan harrastamista ja liikkumista siten että lapsi ja nuori kiinnittyisi positiivisen vapaa-ajan toimintaan. Samalla tiedämme, että harrastaminen ja esi-

---

merkiksi yhdessä liikkuminen ehkäisee syrjäytymistä, yksinäisyyttä ja ns ”ei-toivottuja ryhmäilmiöitä” (häröilevät porukat, rikokset, väkivalta). On ymmärrettävää, että erityisesti ne lapset ja nuoret, joilla on haasteita opintojen sujumisessa tarvitsevat onnistumisen kokemuksia esimerkiksi urheilussa. Kulttuurin ja vapaan ajan toimiala voisi konkreettisesti haastaa kaupungin tukemat urheiluseurat varmistamaan ja mahdollistamaan harrastamisen näille lapsille ja nuorille, joiden vanhemmillä ei ole tähän resursseja (taloudellisia/sosiaalisia). Suomen harrastamisen malli ei ole kyennyt tätä kokonaisuutta ratkaisemaan.

Helsingissä 29.05.2024

Pakarinen Pia

Jäsen

Kokoomuksen valtuustoryhmä

(1 + 24 allekirjoitusta)

Pajula Matias

Asko-Seljavaara Sirpa

Bogomoloff Harry

Rissanen Laura

Pajunen Jenni

Said Ahmed Suldaan

Muurinen Seija

Nuorteva Johanna

Saxberg Mirita

Iskanius Anniina

Vierunen Maarit

Hakola Juha

Laaksonen Heimo

Jalovaara Ville

Karhuvaara Arja

Diarra Fatim

Hyttinen Nuutti

Meri Otto

Korpinen Sini

Vesikansa Sanna

Penttinen Katri

Castrén Maaret

Suomalainen Nina

Niiranen Matti